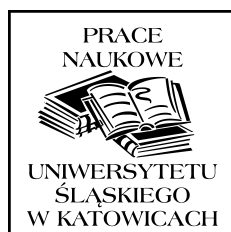

Polish and English
Consonantal Clusters
A Contrastive Analysis
within the Strict CV Framework

NR 2560

Artur Kijak

Polish and English Consonantal Clusters

A Contrastive Analysis
within the Strict CV Framework

Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego

Katowice 2008

Editor of the Series: Językoznawstwo Neofilologiczne
Maria Wysocka

Reviewer
Piotr Ruszkiewicz

Contents

Preface	7
List of abbreviations	11
I. The framework	13
1. Introduction	13
2. Strict CV	14
3. Boundary markers in phonological theory	18
3.1. Introduction	18
3.2. Disjunctive context and the rise of coda	19
3.3. Phonological domains	20
3.3.1. Domain final empty nuclei	22
4. Shortcomings of the Sonority Sequencing Principle	26
4.1. Introduction	26
4.2. Some unanswered questions in English and Polish phonotactics	28
5. Consonantal interaction	31
5.1. Infrasegmental Government	33
5.2. Initial empty CV unit	37
6. Conclusions	41
II. The phonological nature of the beginning of the word	43
1. Introduction	43
2. Left margin in Polish	44
2.1. Prefixation and the consonant clusters	47
2.2. /m/ as a potential governee	53
2.3. #RT sequences revisited	58
3. Three-consonant sequences	61
3.1. Introduction	61
3.2. #RTR and #TTR sequences	62

3.3. Trapped consonants and transparency to voice assimilation	65
3.4. Syllabic vs. trapped consonants	72
3.5. Trapped consonants and prefixation	75
3.6. Towards a solution	79
4. On the development of soft labials in northern Poland	83
4.1. Introduction	83
4.2. Soft labials	85
4.2.1. Phonological status of soft labials	85
4.2.2. The realisation of soft labials in the north-eastern dialects	87
4.3. The Coda Mirror (Ségéral and Scheer 1999)	89
4.4. Two-segment analysis of soft labials in the Kurp dialect	93
4.5. Yod fortition in Gallo-Romance	95
5. Conclusions	97
III. Bogus clusters, syllabic consonants and vowel syncope and what they have in common	100
1. Introduction	100
2. Syllabic consonants	101
2.1. Some English facts	103
2.2. Syllabic consonants in German	106
3. Bogus clusters and vowel syncope	110
3.1. English case	110
3.2. German case	116
3.2.1. Introduction	116
3.2.2. Bogus clusters in German	117
4. Sonorant conspiracy	123
4.1. Introduction	123
4.2. Partial geminates in German (Scheer 2003)	124
4.3. English syllabic consonants	132
4.3.1. Introduction	132
4.3.2. In search of a unified context for syllabic consonants	132
4.3.3. Vowel-syncope	139
4.4. Bogus clusters revisited	143
5. Conclusions	149
Conclusion	151
References	153
Author index	163
Streszczenie	165
Zusammenfassung	166

Preface

The phonotactic peculiarities of word-edges have always baffled researchers working in various theoretical models. In consequence, the irregularities have contributed to a great number of analyses and the development of many new theoretical concepts. However, despite the evident discrepancies between word-margins and the word-internal position, the previous studies persistently relied on the view that it is possible to work out phonotactic generalisations on the basis of consonant sequences occurring at word-edges. The most commonly practised solution aiming at getting rid of the peculiarities at word-edges is the appendix. It is allowed to contain a consonant, or a series of consonants, which are not normally permitted medially and which violate some phonotactic constraints. But it was soon realised that even the appendix solution, problematic as it was, did not manage to annihilate all the discrepancies between both contexts, that is, word-margins and the word-internal position. A trail towards the explanation of the facts has been blazed by Government Phonology, which provides the tools needed for a successful solution, i.e. empty nuclear positions (Kaye, Lowenstamm and Vergnaud 1985, 1990, Kaye 1990, 1992, Harris 1990, 1994, Charette 1991, Harris and Gussmann 1998, 2002). However, it will become evident that Government Phonology offers only a partial solution. It is partial because it concentrates on the right-margin of the word and because it explains only one of the two characteristic patterns. It is shown that a complete understanding of the peculiarities at word-margins is possible only in the model in which the previously arboreal syllable structure is replaced with a totally flat one, that is, in the Strict CV model (Lowenstamm 1996, 1999, Rowicka 1999a, Szigetvári 1999, Cyrán 2003, Scheer 2004). Since it is possible to transfer, after slight modifications, the Government Phonology solution to the right-margin

peculiarities onto the Strict CV ground, in this work we focus our attention on the left-margin of the word.

It is generally accepted that the principal goal of science in general is to study various, often seemingly unrelated, phenomena and facts in order to uncover the ‘truth’ of the surrounding world. This goal can be achieved only by raising meaningful questions. The basic question at the beginning of any theoretical research is ‘why things are the way they are’. This question was one of the two major triggers for writing this book. The second one was a dissatisfaction which has grown out of the fact that some of the most fundamental and crucial questions have been disregarded or passed over in silence. Thus, the major aim behind this study is an attempt to offer a satisfactory answer to at least two basic questions. The first question concerns the reason why languages fall into two general groups, that is, those which allow for both rising- and falling-sonority clusters word-initially, e.g. Polish, and those where only the former can be found, e.g. English. The second question underlies the difference between languages that allow for extremely complex word-initial consonant clusters and those in which the clusters are relatively simple.

Generally speaking, this work has been intended as an attempt to legitimise Lowenstamm’s (1999) proposal to replace the traditional word-initial boundary marker #’ with a fully phonological object and study some of its consequences. In order to achieve this goal, we discuss various phenomena, mostly distributional (static) patterns but also dynamic ones concerning phonological processing. The data for the analysis come from languages which are representatives of the two aforementioned groups, that is, Polish and English. Additionally, we refer to some other languages whenever it is crucial for the discussion. It is usually the case that the introduction of a new theoretical concept has more far-reaching implications than it may seem at first sight. This simply means that although the postulation of the initial empty CV unit is able to explain the previous problems, it may itself cause some troublesome pitfalls. Our aim, therefore, is not only to provide the explanation for the questions mentioned above but also try to deal with the potential problems this new concept faces. It must be clarified here that in order to fully comprehend the analysis in this book, the reader is required to be familiarized with the basic theoretical notions of Government Phonology and the model of segmental structure known as the Element Theory. For the latter model the reader is referred to rich sources, for instance, Kaye (1989), Renison (1987, 1990), Harris (1994), Harris and Lindsey (1993, 1995), Cobb (1993, 1997), Scheer (1996, 1999a), Charette and Göksel (1996), Cyran (1996, 1997, 2003), Nasukawa (1998,

2000), Ploch (1999), van der Torre (2003), and Botma (2004), among others.

The work is organised in the following way. Chapter One serves as a theoretical background introducing the basics of the model adopted for the analysis proper. Moreover, in order to prepare the ground for the analysis in Chapter Two and Three, we discuss briefly the evolution of the word-boundary marker '#' in phonological theory concentrating on the traditional problem of disjunctivity. In the second part of Chapter One we point to major drawbacks of theories relying on the Sonority Sequencing Principle with the conclusion that the sonority-based theories must be abandoned. Additionally, it is shown here that languages fall into two general groups and the division is based on the word-initial consonant clusters. In order to understand this divergent behaviour of languages, we look more deeply at the traditional branching onsets in Polish and Czech. Finally, it is demonstrated that branching onsets are in fact two onsets separated by the empty nucleus. The consonants associated with such onsets are able to contract a governing relation which is head final. The representation of branching onsets together with the idea of the active/inactive character of the initial empty CV unit explains why languages allow for different word-initial consonant sequences. Chapter Two provides some evidence for the inactive character of the initial empty CV unit in Polish. It is pointed out that the (in)active character of the initial site plays a pivotal role both in syllabification and phonological processing. We provide a detailed analysis of Polish trapped consonants and compare them with their close cognates, that is, syllabic consonants in other Slavic languages. Finally, we offer a solution to the development of soft labials in one of the north-eastern dialects of Polish, that is, the Kurp dialect. The findings are additionally confirmed by a similar process in the history of French. All the evidence collected in this chapter points to a single conclusion, that is, that the empty CV unit is not active in Polish. Chapter Three deals with three apparently unrelated phenomena, namely, syllabic consonants, bogus clusters and vowel syncope in English. Since the former two structures also appear in closely related German, they are discussed in relation to both languages. It is demonstrated that all three phenomena have the same origin and stem from the expansionist behaviour of sonorants as a reaction to the positional weakness. Finally, the absence of bogus clusters and vowel syncope from the left margin of the word is explained by the presence of the initial empty CV unit. This observation further confirms the original assumption of the active character of the initial site in English and German.

The present study is a revised version of my doctoral dissertation. I would like to take the opportunity to thank the people who have had

a profound influence on its final shape. First of all, I would like to express my deep personal debt to my advisor Dr hab. Rafał Molencki for his patience, direct and indirect help, comments and constant encouragement. I am also very grateful to the referees of my dissertation and the present book, Professor Kazimierz Polański, Dr hab. Eugeniusz Cyran and Professor Piotr Ruskiewicz for their valuable comments and suggestions. Additionally, I wish to express my gratitude to Professor Edmund Gussmann whose inspiring lectures introduced me to the world of linguistics and to whom I owe my adventure with phonology. Over the years I have met many friendly people whom I would like to thank for their encouragement, great help, and valuable comments on my work. Special thanks are due to the following: Bożena Cetnarowska, Nancy Kula, David Schauffler and Tobias Scheer. Finally, I would like to thank the Nuffic Foundation for awarding me a Huygens grant for a ten-month research in the Netherlands in 2004. I would like to express my gratitude to all the members of the Leiden University Centre for Linguistics department. In particular, I would like to thank Jeroen van de Weijer and Grażyna Rowicka for their invaluable help and hospitality. Last but not least, I would like to thank my wife Katarzyna and my baby daughter Martyna for their patience

Author index

- Abercrombie, David 103
Afuta, Peggy 66, 77
Anderson, Stephen R. 18
Aronoff, Mark 19
- Bethin, Christina Y. 30, 67
Biedrzycki, Leszek 72
Blaho, Sylvia 66, 72, 73, 77, 79
Blevins, Juliette 19, 26
Booij, Geert E. 19, 30, 67, 68, 73
Botma, Bert 9
Brockhaus, Wiebke 106, 117—122,
131, 143, 146, 147
- Carr, Philip 19
Charette, Monik 7, 8, 23, 33, 38, 69,
70, 122
Chomsky, Noam 13, 18, 19, 41, 42
Clements, George N. 26
Cobb, Margarete 8
Cyran, Eugeniusz 7, 8, 15, 17, 26, 30
—36, 45, 46, 48, 53, 56, 58, 60, 70,
72, 82, 122, 128, 131, 141, 143
Czaplicki, Bartłomiej 85, 87
Czaykowska-Higgins, Ewa 102
- Dejna, Karol 85, 86
Dienes, Péter 17, 24
Drosdowski, Günther 121
- Ewen, Colin 19
- Foley, James 26
Friedrich, Henryk 85—87
Furdal, Antoni 85—88
- Giegerich, Heinz J. 111
Goldsmith, John A. 19
Göksel, Aslé 8
Gussmann, Edmund 7, 17, 21, 22, 24,
30—32, 45, 47, 53, 62, 64, 67, 70,
76, 90, 103, 107, 112, 113, 122, 124,
126
- Hall, Tracy A. 20, 106, 107, 120, 131
Halle, Morris 13, 18, 19, 42
Hammond, Michael 104
Harris, John 7, 8, 22, 24, 27, 28, 32,
35, 65, 76, 90, 111—116, 118, 136,
139, 140, 143, 148
Honeybone, Patrick 126
Hooper, Joan Bybee 19
Hulst van der, Harry 19
- Kahn, Daniel 19, 20
Kaye, Jonathan 7, 8, 19, 20—23, 29—
31, 33, 35, 90, 103, 111, 122
Kenstowicz, Michael 19, 126
Kijak, Artur 79

- Kiparsky, Paul 19
Kisseberth, Charles 19
Klemensiewicz, Zenon 85
Kula, Nancy Chongo 32
Kuryłowicz, Jerzy 30, 62
- Laskowski, Roman 76
Lehr-Spławiński, Tadeusz 47
Lindsey, Geoff 8, 35
Löhken, Sylvia 122
Lowenstamm, Jean 7, 8, 14, 15, 18,
25, 38—40, 42—44, 83, 90
- McCarthy, John 126
Mohanam, Karuvannur 19, 20
Murray, Robert 26
- Nasukawa, Kuniya 8
- Ostaszewska, Danuta 86
- Paradis, Carole 148
Pawelec, Przemysław 76
Piotrowski, Marek 47, 64
Ploch, Stefan 9
Polgárdi, Krisztina 17, 21, 24
Prunet, Jean-Francis 148
Pyle, Charles 126
- Rennison, John R. 8, 17, 77
Rice, Karen D. 111
Roca, Iggy M. 19, 47, 64
Rocławski, Bronisław 86
Rodgers, Jonathan 103
Rowicka, Grażyna 7, 15, 17, 21, 24,
30, 31, 47, 50, 66, 69, 70, 72, 76, 77,
79
Rubach, Jerzy 19, 20, 30, 47, 50, 64,
67—69, 72, 73, 76, 120, 122, 131
- Sawicka, Irena 86
Scheer, Tobias 7, 8, 15, 17, 24, 27, 30,
31, 33—38, 40, 44, 46, 50, 51—54,
56, 60, 64, 66, 68, 72, 73, 75—81,
83—85, 89, 90, 95, 96, 101, 106—
108, 124—133, 135, 138, 150
Schein, Berry 126
Ségéral, Philippe 81, 84, 85, 89, 90,
95, 96, 101, 124, 135
Selkirk, Elisabeth 21, 26
Siegel, Dorothy 19, 21
Spencer, Andrew 47, 64
Stanley, Richard 19
Steriade, Donca 126
Stieber, Zdzisław 47
Szigetvári, Péter 7, 15, 17, 24, 66, 79,
103—105, 111, 114, 139
Szpyra, Jolanta 18, 21, 47, 50, 57, 64,
76
- Tambor, Jolanta 86
Toft, Zoë 66
Torre van der, Erik Jan 9, 35, 36
- Vennemann, Theo 26, 117, 121
Vergnaud, Jean-Roger 7
- Wierzchowska, Bożena 86
Wiese, Richard 106, 120, 131
Willett, Marie Louise 102
Wiśniewski, Marek 86
- Yoshida, Shohei 122
- Zduńska, Helena 85, 88

Artur Kijak

Grupy spółgłoskowe w języku polskim i angielskim: analiza kontrastywna w ujęciu modelu ścisłego CV

Streszczenie

Podstawowym zadaniem niniejszej pracy jest wyjaśnienie przyczyny zróżnicowania grup spółgłoskowych w języku angielskim i polskim. Różnica ta sprowadza się do liczby segmentów i kolejności ich występowania, jest ona szczególnie widoczna w nagłosowych zbitkach spółgłoskowych występujących w początkowej pozycji wyrazu. Ogólnie rzecz ujmując, język polski, w przeciwieństwie do języka angielskiego, ma złożone grupy spółgłoskowe (nawet do czterech segmentów), w których kolejność spółgłosek jest stosunkowo dowolna — spółgłoska właściwa może poprzedzać spółgłoskę oraz następować po spółgłosce sonornej. Dodatkowo w pracy tej staramy się wyjaśnić ściśłą zależność między liczbą segmentów pojawiających się w nagłosowych grupach spółgłoskowych i ich stosunkowo dowolną kolejnością. Inaczej mówiąc, próbujemy odpowiedzieć na pytanie, dlaczego w językach o względnie prostych grupach spółgłoskowych, jak na przykład w języku angielskim, segmenty pojawiają się w ściśle określonej kolejności — spółgłoska właściwa zawsze poprzedza spółgłoskę sonorną (pomijając zbitki typu s + spółgłoska), a w językach o złożonych grupach spółgłoskowych kolejność występowania segmentów jest stosunkowo dowolna.

Kolejnym celem, jaki stawiamy sobie w tej pracy, jest udowodnienie, że granica początku wyrazu, tradycyjnie oznaczana symbolem kratki „#”, jest w rzeczywistości obiektem o ściśle fonologicznym charakterze — pustą jednostką CV, tj. pustą pozycją spółgłoskową, po której następuje pusta pozycja samogłoskowa. Z uwagi na fakt, że obiekt ten, będąc pustą jednostką CV, musi podlegać tym samym prawom co inne puste pozycje, jego obecność ma bezpośredni wpływ na procesy fonologiczne, a także na sylabifikację grup spółgłoskowych. Ściślej mówiąc, w pracy tej staramy się wykazać, iż zastąpienie granicy początku wyrazu pustą jednostką CV (L o w e n s t a m 1999) jest nie tyle możliwe, ile bezwzględnie konieczne, szczególnie w przypadku wyjaśnienia różnic w budowie nagłosowych grup spółgłoskowych w różnych językach.

Do zrealizowania wspomnianych celów posłużyła nam szczegółowa analiza procesów fonologicznych, które swoim zasięgiem obejmują spółgłoski sonorne. W języku polskim są to: zbitki spółgłoskowe, w których pojawiają się tzw. uwięzione sonoranty (*trapped sonorants*), jak również zjawisko rozbicia wargowych spółgłosek miękkich na dwa segmenty, tj. na spółgłoskę wargową i półsamogłoskę *j*, i ich dalszy rozwój w dialekcie kurpiowskim. W języku angielskim zajęliśmy się natomiast analizą spółgłosek zgłoskotwórczych. Dodatkowo proponujemy wyjaśnienie przyczyny powstania „pozornych” zbitok spółgłoskowych (*bogus clusters*) i wyjaśnienie mechanizmu synkopy samogłoskowej w języku angielskim. W pracy tej udowadniamy, że zjawiska pozornie niemające ze sobą nic wspólnego, takie jak spółgłoski zgłoskotwórcze, „pozorne” zbitki spółgłoskowe i synkopa, mają w rzeczywistości jedno źródło i można je opisać za pomocą tego samego mechanizmu.

Wnioski płynące z analizy poszczególnych procesów fonologicznych oraz z dystrybucji segmentów w nagłosowych grupach spółgłoskowych potwierdzają konieczność wprowadzenia pustej jednostki CV do fonologicznego opisu języków. Dodatkowo, analiza poszczególnych przykładów z języka polskiego i angielskiego dowodzi, iż spółgłoski sonorne odgrywają aktywną, a nie, jak zwykle się przyjmować we wcześniejszych analizach, bierną rolę w procesach fonologicznych. Dotyczy to również takich procesów, w których spółgłoskom sonornym przypisywano do tej pory zdecydowanie bierny charakter, np.

formowanie półgeminantów typu nosowa + wybuchowa i wybuchowa + nosowa w języku angielskim i niemieckim czy synkopa samogłoskowa w języku angielskim. W niniejszej pracy wykazaliśmy, że czynnikiem warunkującym fonologiczną aktywność sonorantów jest pozycja, jaką spółgłoski te zajmują w strukturze sylaby. W sytuacji, gdy spółgłoska sonorna znajdzie się w pozycji słabej (przed pustą pozycją samogłoskową), możemy obserwować jej ekspansję w kierunku pozycji sąsiednich. To rozwiązanie tłumaczy obecność uwieczonych spółgłosek sonornych w języku polskim, powstawanie spółgłosek zgłoskotwórczych w języku angielskim, niemieckim czy czeskim, a także występowanie takich zjawisk, jak „pozorne” zbitki spółgłoskowe i synkopa samogłoskowa w języku angielskim i niemieckim.

Podsumowując, w pracy tej wyjaśniamy przyczynę zróżnicowania nagłosowych grup spółgłoskowych między językiem angielskim a językiem polskim. Wskazujemy na konieczność zastąpienia tradycyjnego pojęcia początku wyrazu pustą jednostką CV i wprowadzenia jej do teorii fonologii. Ponadto udowadniamy, że część zjawisk fonologicznych, często pozornie ze sobą niezwiązanych, można wyjaśnić, podając ich wspólną przyczynę, którą jest reakcja sonorantów na zajmowane miejsce w strukturze sylaby. Rozwiązanie to otwiera drogę dalszym badaniom, pozwalając spojrzeć w nowatorski sposób na grupy spółgłoskowe w innych językach, może przyczynić się również do zrozumienia procesów, w których obserwuje się obecność spółgłosek sonornych.

Artur Kijak

Die Konsonantengruppen im Polnischen und Englischen: eine kontrastive Analyse nach dem strikten CV-Modell

Zusammenfassung

Das Hauptziel der vorliegenden Arbeit ist, die Unterschiede zwischen den Konsonantengruppen in Englischen und Polnischen zu klären. Der Unterschied ist auf die Elementzahl und deren Erscheinungsfolge zurückzuführen und ist besonders in den am Wortanfang erscheinenden Anlautkonsonantenhäufungen zu erkennen. Im Großen und Ganzen besitzt die polnische Sprache im Unterschied zum Englischen zusammengesetzte (sogar aus vier Elementen bestehende) Konsonantengruppen, in denen Konsonanten in ziemlich beliebig gewählter Reihenfolge auftreten — der eigentliche Konsonant kann sowohl vor, wie auch nach einem sonoren Konsonanten erscheinen. Es wird hier auch versucht, eine enge Wechselbeziehung zwischen der Anzahl von Elementen in Anlautkonsonantengruppen und deren beliebigen Reihenfolge aufzuzeigen, oder anders gesagt die Frage zu beantworten, warum in den Sprachen mit relativ einfachen Konsonantengruppen, zu denen Englisch gehört, bestimmte Elemente immer in folgender Aufeinanderfolge zum Vorschein kommen — der richtige Konsonant geht dem sonoren Konsonanten immer voran (außer den Anhäufungen *s + Konsonant*), während in den Sprachen mit zusammengesetzten Konsonantengruppen die einzelnen Elemente relativ beliebig aufeinander folgen.

In unserer Arbeit möchten wir auch nachweisen, dass die mit # Symbol bezeichnete Wortanfangsgrenze in der Tat ein Objekt von einem deutlich phonologischen Charakter ist — eine leere CV-Einheit, d.i. eine leere Konsonantenstellung, nach der eine leere Vokalstellung folgt. Da für das Objekt als eine leere CV-Einheit dieselben Rechte wie

für alle anderen leeren Einheiten gelten müssen, kann es direkt phonologische Prozesse also auch die Syllabisierung der Konsonantengruppen beeinflussen. Wir zeigen, dass es nicht nur möglich, sondern sogar unbedingt ist, die Wortanfangsgrenze durch eine leere CV-Einheit (L o w e n s t a m m 1999) zu ersetzen, besonders dann, wenn man die in verschiedenen Sprachen bestehenden Unterschiede in der Struktur der Anlautkonsonantengruppen erläutern will.

Zur Verwirklichung der oben genannten Ziele bedienten wir uns der ausführlichen Analyse der phonologischen Prozesse, die sonore Konsonanten umfassen. Im Polnischen sind das: Konsonantenanhäufungen mit den sog. gefesselten Sonoranten (*trapped sonorants*), als auch die Zersplitterung der labialen weichen Konsonanten in zwei Elemente, einen Lippenkonsonanten und einen Halbkonsonanten *j*, und deren weitere Entwicklung im kurpischen Dialekt. Im Englischen dagegen befassten wir uns mit der Analyse von silbenbildenden Konsonanten. Wir beabsichtigten auch zu erklären, warum es zur Entstehung der „scheinbaren“ Konsonantenanhäufungen (*bogus clusters*) kommt und worauf eine Vokalsynkope in der englischen Sprache beruht. In vorliegender Arbeit haben wir nachgewiesen, dass die scheinbar miteinander nicht verbundenen Erscheinungen, wie z.B. silbenbildende Konsonanten, „scheinbare“ Konsonantenanhäufungen und Synkopen in Wirklichkeit denselben Ursprung haben und sie lassen sich mit Hilfe desselben Mechanismus beschreiben.

Die aus der Untersuchung von den einzelnen phonologischen Prozessen und der Distribution von Elementen in Anlautkonsonantengruppen gezogenen Schlüsse bestätigen, dass es nötig ist, eine leere CV-Einheit in phonologische Sprachbeschreibung einzuführen. Aus der Analyse geht auch hervor, sonore Konsonanten beteiligen sich aktiv an phonologischen Prozessen, obwohl es in früheren Untersuchungen von ihrer passiven Rolle die Rede war. Das betrifft auch solche Prozesse, in denen den sonoren Konsonanten eine eindeutig passive Rolle beigemessen wurde, z.B. der Entstehung von Halbdoppelkonsonanten vom Typ: Nasenlaut + Explosivlaut und Explosivlaut + Nasenlaut im Englischen und Deutschen oder eine Vokalsynkope im Englischen. In unserer Arbeit wurde aufgezeigt, dass die phonologische Aktivität der Sonoranten von deren Stellung in der Silbenstruktur abhängig ist. Hat eine Sonorante eine schwache Stellung (steht sie vor einer leeren Vokalstellung), strebt sie nach Eroberung der benachbarten Positionen. Es wird damit aufgeklärt, warum es im Polnischen gefesselte Sonoranten gibt, im Englischen, Deutschen oder Tschechischen silbenbildende Konsonanten entstehen und im Englischen und Deutschen solche Erscheinungen, wie „scheinbare“ Konsonantenanhäufungen und Vokalsynkopen auftreten.

Unsere Untersuchungen lassen die Konsonantengruppen in anderen Sprachen neuartig betrachten, was weitere Forschungen in die Wege leiten sollte.

Editor
Jerzy Stencel

Cover Designer
Paulina Tomaszewska-Cieply

Technical Editor
Małgorzata Pleśniar

Proof-reader
Tomasz Gut

Copyright © 2008 by
Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego
All rights reserved

ISSN 0208-6336
ISBN 978-83-226-1641-3

Publisher
Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego
ul. Bankowa 12B, 40-007 Katowice
www.wydawnictwo.us.edu.pl
e-mail: wydawus@us.edu.pl

First impression. Edition: 220 + 50 copies. Printed sheets: 10,5.
Publishing sheets: 12,5. Signed for printing in March 2008.

Price zł 20,-

Computer generated forms: Pracownia Składu Komputerowego
Wydawnictwa Uniwersytetu Śląskiego

Printing and binding: Czerny Marian. Firma Prywatna GREG
Zakład Poligraficzny
ul. Wrocławska 10, 44-100 Gliwice